

Пише: Маринко М. Вучинић
петак, 29 март 2013 16:38

Главно обележје нашег политичког живота огледа се у формирању политичких и страначких савеза и постизборних коалиција које немају никакво реално упориште у народној вољи израженој на изборима или у програмској блискости одређених политичких групација. Зато нас више ништа и не може изненадити јер је елементарна начелност и доследност у заступању различитих идеолошких оријентација одавно нестала из нашег друштвеног деловања. При томе се драстично кршење основних изборних и програмских обећања сврстава у познату и општеприхваћену формулу о неопходности и нужности вођења реалне политике засноване на неопходном прихватању прагматизма у очувању државних и националних интереса.

Нови распоред политичких снага након одржаних парламентарних и председничких избора донео је потпуно преобликовање наше политичке сцене јер је дошло до стварања нове владајуће прагматичне коалиције али и до новог распореда у редовима опозиционих странака. Ову промену пратила је и својевремена промена доминантне политичке генерације, без обзира што су то људи који су у нашем политичком животу већ двадесет година. Једино је остао непомерљиви и незаменљиви Војислав Коштуница који и даље води ДСС, иако је ова странка остала укопана у својој доктринарној изолацији, неспособна да прилагоди своје деловање новој политичкој динамици у Србији. Данас смо сведоци да опозиционе странке немају снаге да озбиљно доведу у питање парламентарну већину и читав њихов ангажман се свео на тражење ванредних парламентарних избора и спорадичну критику политике коју води владајућа коалиција. Тако смо након две деценије вишестраначког живота дошли у ситуацију да опозиција никада није била слабија, немоћнија, без одлучности и борбености, обележена неспособношћу да артикулише све веће социјално незадовољство грађана, али и да доведе у питање начин како се проговара о „коначном“ решењу косовског проблема као најважнијег питања у одбрани наших националних и државних интереса. Зато и процес консолидације, програмског и акционог профилисања опозиције све више личи на лутање и бескрајно понављање истих идеолошких матрица – о европском путу Србије, неопходности убрзане модернизације, одбрани људских права, неопходности суочавања са прошлошћу.

Политички забран и историјска одговорност Демократске странке Србије

Пише: Маринко М. Вучинић
петак, 29 март 2013 16:38

Пише: Маринко М. Вучинић
петак, 29 март 2013 16:38
